

هرز همچین می توانند در برداشت محصول باعث بروز مشکل شوند و کار ادوات برداشت را سخت کنند. علفهای هرز همچنین می توانند میزبان انواع آفات و بیماری‌ها باشند. علفهای هرز سالانه در مزارع به طور متوسط موجب کاهش ۲۰۰ تا ۳۵۰ کیلوگرمی محصول در هر هکتار می‌شوند به همین جهت توجه به برنامه‌های کنترل علفهای هرز از اهمیت بسیاری برخوردار است و می‌بایست بر روی مسائل اقتصادی متمن کر گردد. این مسئله به زراعت سویا به عواملی نظیر پتانسیل

کاهش عملکرد توسط علفهای هرز و هزینه کنترل علفهای هرز و قیمت فروش سویا بستگی دارد. میزان کاهش عملکرد دقیقاً قابل ارزیابی نیست و قیمت فروش سویا را نمی‌توان دقیقاً پیش‌بینی نمود مگر آنکه قیمت‌ها ثابت نگه داشته شوند که این مسئله در زمان کاشت و عرضه در بازار اهمیت دارد. در سطح کوچک، یک برنامه مناسب مبارزه با علفهای هرز مستلزم توجه مطلوب به بذور و یا ریزوم‌های علفهای هرزی است که در سال‌های آتی می‌توانند مشکل ساز باشند. این مسئله خصوصاً در مزارعی که دارای تراکم اندک علفهای هرز بوده و یک گونه مهاجم نظیر قیاق در حال گسترش می‌باشد امری دشوار است مسلماً در هر سال هزینه مصرف شده برای برنامه کنترل علفهای هرز ممکن است از بهای محصول از دست رفته سویا بالاتر باشد ولی این هزینه اضافی برای جلوگیری از گسترش علفهای هرز در سال‌های آتی دارای توجیه اقتصادی می‌باشد.

روش‌های کنترل

روش‌های کنترل علفهای هرز بسته به گونه علفهای هرز، درجه آلودگی مزرعه به علفهای هرز، نوع و شرایط آب و هوایی منطقه، تناوب زراعی، روش‌های کشت، فاصله ردیف‌ها و ادوات مورد مصرف متفاوت است. در بسیاری از موارد

پایینی برگ و معمولاً به صورت متمن کر (Hypophyllous) محدود می‌شوند (شکل ۲).



شکل ۲. علائم LLS

این عوامل بیمارگر مقدار زیادی هاگ به خصوص در سطوح پایینی برگ تولید می‌کنند و زخم‌ها معمولاً کمی برآمده و بالا آمده هستند. علائم لکه‌ای انتهایی بر روی ساقه، دم برگ و پیکهای شبیه هم هستند و به صورت ییضی و ناهموار قابل مشاهده می‌باشند.



مهندس کامیز فروزان

مدیر بذر، تحقیقات و آموزش

شرکت توسعه کشت دانه‌های روغنی

کنترل علفهای هرز در زراعت سویا

قسمت اول

کنترل علفهای هرز در افزایش عملکرد گیاهان نقش مهمی دارد و در تولید سویا نیز بسیار مهم است. علفهای هرز با گیاه سویا در دسترسی به مواد غذایی، رطوبت و نور رقابت نموده و چه‌بسا موجبات کاهش عملکرد آن را فراهم نماید. علفهای

یک گیاه دوساله گیاهی است که در یک سال جوانه می‌زند و در سال دوم گل و بذر می‌دهد و بعد خشک می‌شود (نظیر هویج وحشی و کنگر).

یک گیاه یک ساله زمستانه گیاهی است که در اوایل تابستان یا زمستان جوانه‌زده، در طی زمستان زندگی کرده و در اوایل بهار تولید گل و بذر نموده و بعد خشک می‌گردد (مثل قدومه کوهی و کیسه کشیش).

بعضی از گونه‌ها ممکن است در بیش از یکی از این گروه‌بندی‌ها قرار گیرند که این مسئله وابسته به اقلیمی است که علف هرز در آن می‌روید.

ادامه دارد



مهندس سجاد طلایی

کارشناس مرکز تحقیقات کاربردی و تولید بذر
شرکت توسعه کشت دانه‌های روغنی

برخی از ویژگی‌های ارقام زراعی کلزا در ایران

قسمت اول

کلزا با نام علمی *Brassica napus L.* یکی از مهم‌ترین منابع گیاهی جهت تأمین روغن نباتی است که دانه آن حاوی ۴۰-۴۵ درصد روغن و ۲۵-۳۵ درصد پروتئین می‌باشد. در این شماره چند ویژگی از برخی ارقام زراعی این گیاه با ارزش پرداخته می‌شود.

بهترین برنامه کنترل علف‌های هرز عبارت است از ترکیب شیوه‌های زراعی، مکانیکی و شیمیایی.

کلید انتخاب یک برنامه خوب کنترل علف‌های هرز عبارت است از توجه کامل به فاکتور فوق و ارائه یک نقشه مناسب برای یک برنامه کلی. یکی دیگر از فاکتورهای بسیار مهم در برنامه کنترل علف‌های هرز، بررسی تکامل علف‌های هرز در طی هر فصل زراعی و تغییر دادن برنامه اصلی کنترل مطابق با تغییرات محیطی می‌باشد. علف‌های هرز معمولاً باید در چهار هفته اول بعد از جوانه‌زنی سویا برای جلوگیری از کاهش عملکرد کنترل شوند.

اولین ماه برای کنترل علف‌های هرز بسیار بحرانی بوده و علف‌های هرزی که دیرتر از شش هفته بعد از جوانه‌زنی سویا ظاهر شوند معمولاً دارای اثر اندرک و در برخی مواقع بدون اثر خاص بر روی عملکرد دانه یا بذر می‌باشند. کمی انعطاف و یا تغییر در تصمیم‌گیری در یک فصل زراعی معمولاً می‌تواند موجات شکست در یک برنامه کنترل علف‌های هرز را فراهم آورد. شناخت گونه‌های علف‌های هرز در هر مزرعه و یا غالب حائز اهمیت است. علف‌های هرز ممکن است از نظر اندازه، شرایط رشد با هم مشابه باشند ولی از نظر قابلیت رقابت با سویا و کاهش عملکرد بسیار متفاوت‌اند برای مثال وجود یک گیاه توق در هر ۰/۹ متر مربع دارای پتانسیل کاهش عملکردی به مراتب بیشتر از گیاه تاتوره در همین سطح از مزرعه است.

از سوی دیگر شناسایی چرخه زندگی گونه‌های مختلف علف‌های هرز بسیار مهم است. آیا آنها یک ساله‌اند و هرساله از طریق بذر تکثیر می‌یابند (تاج خروس، دم روپاگی و سلمک) و یا چند ساله‌اند و بعد از زمستان دوباره از محل تاج می‌رویند (قیاق و کنگر وحشی و غیره)